

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Р1 496/2021

30.08.2021. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парничном поступку по тужби тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Здравковић, адвокат у ..., против туженог УРБАН 018 ДОО Ниш – у стечају, чији је заступник стечајни управник Зоран Мартиновић, ради раскида уговора и накнаде штете, вредност предмета спора 107.130,00 евра, одлучујући о сукобу надлежности између Вишег суда у Нишу и Привредног суда у Нишу, у седници већа одржаној 30.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету стварно је надлежан Виши суд у Нишу.

Образложење

Пред Вишим судом у Нишу у предмету П.бр.2528/17 вођен је поступак по тужби тужиоца АА против туженог Урбан 018 ДОО Ниш, ради раскида уговора и накнаде штете. Током поступка над туженим је решењем Привредног суда у Нишу 2.Ст.бр.20/20 од 25.08.2020. године отворен стечајни поступак, након чега је на рочишту одржаном дана 11.09.2020. године утврђен прекид поступка сагласно одредби члана 222.ст.1.тач.5. ЗПП и одређено да ће се исти наставити по испуњењу услова из члана 225.ст.1 ЗПП. Дописом П.бр.2528/2017 од 11.08.2021. године Виши суд у Нишу је, на предлог тужиоца и, како наводи, уз сагласност стечајног управника туженог, списе предмета уступио Привредном суду у Нишу ради наставка поступка.

Привредни суд у Нишу није прихватио стварну надлежност, па је дописом од 20.08.2021. године списе предмета заведене код тога суда под бројем 7. П 974/2021 доставио Врховном касационом суду да реши негативни сукоб надлежности.

Решавајући тако настали сукоб стварне надлежности на основу овлашћења из члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је у овој фази поступка стварно надлежан Виши суд у Нишу за поступање у овом предмету.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова прописано је, између осталог, да привредни суд у првом степену суди у споровима поводом реорганизације, судске и добровољне ликвидације и стечаја, осим спорова за утврђење постојања, заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја. Наведеном одредбом предвиђена је атракција стварне надлежности привредног суда у споровима поводом стечајног поступка, изузев у статусним радним споровима

који су покренути пре отварања стечаја. Атракција стварне надлежности привредног суда, у случају када је тужени стечајни дужник, остварује се под условима прописаним Законом о стечају. У конкретном случају то је Закон о стечају („Сл.гласник РС“, бр.104/2009...95/2018).

Према одредбама тог закона, сви судски поступци у односу на стечајног дужника и његову имовину прекидају се у тренутку наступања правних последица отварања поступка стечаја (члан 88.). Прекинути поступак у којем је стечајни дужник тужени, може се наставити ако је тужилац, као стечајни поверилац поднео благовремену и уредну пријаву потраживања, које је на испитном рочишту оспорио стечајни управник; тужилац, као стечајни или разлучни поверилац, и закључком стечајног судије, упућен на наставак прекинутог парничног поступка ради утврђења оспореног потраживања; тужилац као стечајни или разлучни поверилац предложи наставак прекинутог парничног поступка у року од осам дана од дана пријема закључка стечајног судије (члан 90.). Ако се прекинути парнични поступак водио пред судом опште надлежности, тај суд се, уколико настави прекинути поступак, решењем оглашава стварно и месно ненадлежним и предмет уступа суду који спроводи стечајни поступак над туженим (члан 91. став 3).

Из изложеног следи да суд опште надлежности пред којим се води поступак не може одмах по сазнању да је над туженим отворен стечајни поступак списе предмета уступити привредном суду који спроводи стечајни поступак. Решење о стварној ненадлежности суда опште надлежности и уступању предмета суду пред којим се води стечајни поступак, према одредби члана 91. став 3. Закона о стечају, суд опште надлежности може донети тек након што одлучи да се прекинути парнични поступак против туженог стечајног дужника настави на предлог тужиоца, као стечајног или разлучног повериоца, уз испуњење услова прописаних чланом 90. Закона о стечају.

Имајући у виду да Виши суд у Нишу у овом спору није поступио у складу са одредбама Закона о стечају које уређују поступање суда опште надлежности у ситуацији када је над туженим отворен стечај, тај суд је за сада и даље стварно надлежан. Следствено цитираном, решење којим се оглашава стварно ненадлежним и уступа предмет Привредном суду Нишу може донети само пошто прекинути поступак настави, ако су за то испуњени услови предвиђени чланом 90. Закона о стечају.

Са изложеног, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић